

Xarxa Activa de Patriotes Catalans Lliures

#XarxaNOCALLIS

Què és la Xarxa Activa de Patriotes Catalans Lliures?

(#XarxaNOCALLIS)

És una **iniciativa transversal d'un col·lectiu de patriotes catalans que considerem urgent aturar el procés de genocidi programat de la Nació Cultural Catalana**. Pensem que el nivell d'espoli, sotmetiment, humiliació i minorització constant del Poble Català ha arribat a un punt crític: o ho aturem de manera immediata, o aviat esdevindrà irreversible. La **Xarxa NOCALLIS** (*acrònim de: **NO**saltres, els **CA**talans **LLI**ures) neix amb la voluntat de capgirar aquesta situació fent el que hauria de ser el primer pas d'un nou procés d'alliberament nacional que ens dugui a restituir la independència i el poder de les nostres institucions i constitucions històriques, mai derogades legítimament i tothora vigents, per a partir d'aquí construir sobiranament un futur lliure. Aquest primer pas consisteix a **recuperar l'orgull i l'esperit catalans** i ser capaços de **reconèixer-nos entre nosaltres**. Cal fer palès que som una munió els que pensem el mateix per tal de fer possible -a partir d'un primer acte de **visibilització comunitària**- que cada cop siguin més els membres de la Nació Catalana que s'incorporin a desenvolupar el nostre **punt de vista nacionalista desacomplexat**. Un cop aquesta primera fase hagi assolit prou gruix, estem convençuts que es desencadenaran els següents estadis de col·laboracions específiques, sectorials i territorials, fins a arribar a la coordinació estratègica generalitzada en l'àmbit nacional.

Si estàs d'acord amb nosaltres, **PARTICIPA** en la **Xarxa Activa de Patriotes Catalans Lliures - #XarxaNOCALLIS**- i **COMPARTEIX** el *hashtag* a tot arreu per **CONVIDAR MÉS CATALANS A COL·LABORAR-HI**.

Decàleg. Principis inspiradors de la Xarxa Activa de Patriotes Catalans Lliures

#XarxaNOCALLIS

1- SOM UNA NACIÓ OCUPADA des del període comprès entre el 1659 (Tractat dels Pirineus, amb l'ocupació francesa de la Catalunya Nord) i el 1715 (ocupació castellanoespanyola del Regne de Mallorca) fins a l'actualitat. És a dir, a la base de tots els problemes i règims polítics que hem patit (i encara patim) els catalans en els darrers tres segles, hi ha una ocupació militar que fa més de tres-cents anys que dura i que se sosté mitjançant l'ús de la violència i l'amenaça permanent de l'ús de la violència, i en què la por al càstig esdevé el rerefons que alimenta la continuïtat del sistema d'ocupació. Dins d'aquest context històric d'ocupació militar, i per posar un exemple ben il·lustratiu, el que avui coneixem com a Catalunya estricta (la "comunitat autònoma" que, segons els ocupants castellanoespanyols, delimita qui és "català" i qui no ho és), no deixa de ser res més que el resultat d'un altre episodi de sotmetiment nacional. L'any 1822, Espanya, sense consultar

les poblacions afectades, va enquadrar la Franja de Ponent a les províncies aragoneses. Fou així com l'invasor transformà de nou les fronteres històriques del Principat de Catalunya, fent passar la marca oest del Cinca al Segre. El 1833, un reial decret va reblar el clau quan establí la divisió provincial actual de l'estat (colonial) castellanoespanyol, i modificà el nom oficial i històric del Principat de Catalunya pel de la *región de Cataluña*, dividida definitivament en les 4 províncies imposades que ja coneixem.

2- SOM UNA NACIÓ COLONITZADA perquè l'**OCUPACIÓ COLONIAL** que patim té com a objectiu el **GENOCIDI** de la **NACIÓ CATALANA** mitjançant la **MINORITZACIÓ** de tot el que afecta l'apoderament de la nostra vida individual i nacional: poder econòmic, memòria històrica, llengua, poder polític, poder simbòlic i cultural, poder demogràfic, poder geogràfic i mediambiental, etc. És a dir, l'objectiu colonitzador no és només espoliar les nostres riqueses i explotar els habitants de les terres catalanes en benefici de les nacions ocupants, sinó també i sobretot el que pretén és **assimilar-nos completament** fins a fer desaparèixer la **identitat nacional catalana** i qualsevol rastre del **Poble Català mil·lenari**.

3- ELS CATALANS TENIM COLONITZADA LA NOSTRA MENT a manera de control remot que ens obliga a pensar des del marc mental imposat pels ocupants i colonitzadors (espanyol, francès i, fins i tot, podríem afegir-hi italià, si parlem de l'Alguer). Si amb la violència física de l'ocupació ens impedeixen actuar sempre que els catalans intentem aixecar el cap, **amb la colonització mental anul·len la nostra voluntat de revolta, les nostres capacitats d'anàlisi i de resistència**. Aquesta darrera la veiem cada cop més afeblida, car els nacionals catalans hem esdevingut una minoria poblacional a la nostra pròpia terra. Per això, el fet de construir un **marc de pensament propi i català** es converteix en una fita prioritària pels independentistes, ja que sense **la descolonització de la ment dels catalans** difícilment podrem imaginar la nostra llibertat ni fer front a l'ocupació colonial per aconseguir-la.

4- CONTRA LA COLONITZACIÓ MENTAL: NOSALTRES, ELS CATALANS LLIURES. Per desemmascarar la colonització mental que domina la subjectivitat dels catalans, sorgeix el concepte oposat dels catalans lliures, els catalans que en l'actualitat s'han alliberat del marc mental colonitzat i han pres la decisió de lluitar per la llibertat de la Nació Catalana, confrontant-se a la realitat de l'ocupació i la colonització. Alhora, el concepte de catalans lliures ens connecta amb el fil resistent dels catalans que, al llarg de la història, han mantingut viva la lluita per la nostra llibertat i per la supervivència de la catalanitat. Són els catalans que han donat sentit a la **Revolució Catalana**, entesa com un procés històric multiseccular d'alliberament nacional que tan sols culminarà amb la consecució de la independència, la veritable alternativa que pot aturar el genocidi de la Nació Cultural Catalana.

5- SOM PAÏSOS CATALANS: LA NACIÓ LA DECIDIM NOSALTRES! RECUPERAR L'AUTOESTIMA DELS CATALANS A TRAVÉS DEL CONEIXEMENT DE LA NOSTRA HISTÒRIA AMAGADA I MANIPULADA PELS COLONITZADORS. El complex d'esclau i el sentiment de poble derrotat que patim actualment els catalans, té molt a veure amb el desconeixement del nostre passat, usurpat, ocultat i tergiversat pels invasors com un mètode destinat a corcar-nos l'autoestima. Però, darrere de cada esforç heroic per esbrinar la veritat de la nostra història, descobrim una nació mil·lenària, amb defectes i virtuts, però, al cap i a la fi, lluminosa i digna, que, aleshores, es fa impossible no

estimar. La batalla per recuperar i explicar a les noves generacions la veritable història dels catalans, esdevé una lluita principal en el procés de conscienciació nacional que ens ha de conduir a recuperar la independència.

6- L'ÚNICA LLENGUA PRÒPIA I HISTÒRICA DELS CATALANS, NO IMPOSADA PER LES FORCES D'OCUPACIÓ, ÉS EL CATALÀ. LA LLENGUA LA DECIDIM NOSALTRES! El castellà, el francès (i l'italià a l'Alguer) no són llengües autòctones ni pròpies dels catalans. No ens defineixen ni ens hi identifiquem. Són llengües forasteres imposades per la força de l'ocupació colonial. Per tant, el bilingüisme i la seva oficialitat als Països Catalans no és res més que una arma d'assimilació per facilitar el camí cap a la diglòssia i posterior desaparició de la nostra llengua vernacle, la llengua catalana. **Defensem el català i prou, sempre i arreu.**

7- LA NACIÓ CULTURAL CATALANA I L'ADN DEL POBLE CATALÀ: LLENGUA I LLIBERTAT AMB JUSTÍCIA. Recuperar l'autoestima i l'orgull de ser catalans vol dir conèixer la nostra autèntica història i esbrinar quin és l'esperit català, descobrir les nostres senyes d'identitat nacional, la cultura i els valors comunitaris que ens identifiquen. Singularitats com ara el dret públic, privat i marítim català que van conformar durant segles un model social i polític precursor del pactisme i les democràcies contemporànies (com explicà brillantment en Pau Casals a l'Assemblea de les Nacions Unides), ens situa als antípodes de la nació castellanoespanyola, originada en un absolutisme catalanofòbic, imperialista i totalitari que s'ha anat reproduint fins avui dia. Nosaltres som catalans perquè parlem català i perquè, històricament, només hem sabut concebre la nostra vida en condicions de llibertat amb justícia. O dit d'una altra forma, perquè la vida en llibertat amb justícia i en català és l'única manera que entenem els catalans de poder continuar sent catalans i de viure amb dignitat.

8- RECUPEREM ELS NOSTRES SÍMBOLS NACIONALS I FEM FRONT ALS DELS OCUPANTS. Les banderes a edificis i carrers, les pancartes i la propaganda política i social, les seleccions nacionals esportives, els himnes, la música, el cinema, la literatura, el món audiovisual, les xarxes socials, la llengua dominant i el seu ús social, la cultura popular, i d'altres, són nivells diferents de comunicació simbòlica que adquireixen un valor primordial perquè estructurin, en la ment dels ciutadans, una cosmovisió específica que pretén desenvolupar en el subjecte social sentiments de pertinença a una determinada comunitat, nació o estat. Per aquesta raó cal combatre la imposició de la simbologia castellanoespanyola i francesa en tots els àmbits socials, fent-la desaparèixer. Alhora, hem de recuperar els signes d'identitat i referents que reforcen la nostra identitat i fan palesa la voluntat de continuar essent catalans. **Enlairem la senyera en esdeveniments i celebracions. Fem-nos visibles!**

9- EL CENS DEL POBLE CATALÀ. QUI ÉS EL POBLE CATALÀ LLIURE I SOBIRÀ, EL DECIDIM NOSALTRES! El dret a la lliure determinació és dels pobles, no dels territoris i encara menys de les comunitats regionals escapçades capriciosament d'una nació trossejada mitjançant l'ús de la força d'un estat invasor. És absurd continuar assumint la imposició colonialista que defineix “qui és i qui no és català” segons les lleis arbitràries d'un estat ocupant com ara el *Reino de España*, que treu o atorga la condició (sempre provisional) de “catalans” als “ciutadans espanyols” depenent de si estan “empadronats” o no a la “comunitat autònoma de Catalunya”. Si volem exercir la nostra sobirania i aturar el genocidi de la Nació Cultural Catalana, primerament, ens cal impulsar el Cens

del Poble Català, que ja està en marxa; ajudar que sigui un èxit de participació i fer-ne la base del nou subjecte polític revolucionari sobre el qual construir la independència, amb una nova institucionalitat nacional democràtica alliberada de les grapes de la justícia colonial. És des d'aquest subjecte polític decidit pels mateixos catalans que podrem adreçar-nos, amb credibilitat i eficàcia, als diferents estaments internacionals perquè ens reconeixin com a nació lliure, un cop hàgim fet la feina prèvia assolint el control efectiu del territori (sigui quin sigui l'espai geogràfic nacional pel qual decidim començar).

10- EL CAMÍ MÉS REALISTA CAP A LA INDEPENDÈNCIA ÉS DESTRUIR PODER COLONIAL PER CONSTRUIR PODER CATALÀ. Cal renovar l'estratègia independentista tot organitzant una resposta generalitzada de confrontació que neixi en cada individu (primer nivell) amb una actitud personal de resistència nacionalista i anticolonial; que s'articuli, en un segon nivell comunitari més proper, organitzant **comunitats de catalans lliures** (territorials o sectorials); i que acabi en un tercer nivell **nacional** i en **xarxa**. És a dir, hem d'impulsar un recorregut esglaonat que ens permeti reconstruir el Poble Català com a subjecte revolucionari en lluita pel nostre alliberament nacional. Així doncs, l'estratègia de **control del territori** que tants cops hem reivindicat, en realitat consisteix a destruir poder colonial i crear poder català, sempre, a cada racó i en tots els àmbits de la societat, fins a acabar amb èxit el procés històric de la Revolució Catalana i ser de nou un poble lliure en un estat independent. L'objectiu és assumir col·lectivament que, efectivament, **viurem lliures o morirem**. Per tal de reeixir, **totes les iniciatives poden ser igualment vàlides si som capaços d'aplegar-les, complementar-les i encaixar-les en una estratègia comuna d'alliberament nacional**.